

TÌNH BẠN GIỮA ĐA-VÍT VÀ GIÔ-NA-THAN

Kinh Thánh: I Sa-mu-ên 18:1-5; 19:1-7; 20:1-43

Câu gốc: “Nhưng có một bạn triu mến hơn anh em ruột”
(Châm Ngôn 18:24b).

Mục đích: Giúp học viên hiểu rõ mẫu mực và giá trị của tình bạn chân thật.

KINH THÁNH ĐỌC HẰNG NGÀY

Chúa Nhật	Đấng Christ yêu chúng ta như bạn hữu Ngài <i>(Giăng 15:12-15)</i>
Thứ Hai	Kết ước giữa Giô-na-than với Đa-vít <i>(I Sa-mu-ên 18:1-5)</i>
Thứ Ba	Giô-na-than bênh vực Đa-vít <i>(I Sa-mu-ên 19:1-7)</i>
Thứ Tư	Giô-na-than bảo vệ Đa-vít <i>(I Sa-mu-ên 20:1-34)</i>
Thứ Năm	Giô-na-than và Đa-vít tái kết ước <i>(I Sa-mu-ên 20:35-43)</i>
Thứ Sáu	Tình bạn chân thật <i>(Châm Ngôn 27:6-10)</i>
Thứ Bảy	Hãy yêu mến lẫn nhau <i>(Châm Ngôn 17:17)</i>

Khai Triển Bài Học

Trong đời sống mỗi người thì tình bạn rất quý, nhưng nhiều người lợi dụng nó mà thành ra kẻ lường thầy phản bạn. Sa-lô-môn nói: *“Bằng hữu thương mến nhau luôn luôn và anh em sinh ra để giúp đỡ trong lúc hoạn nạn... Có một bạn triu mến hơn anh em ruột”* (Châm Ngôn 17:17; 18:24b).

Tình bạn giữa Giô-na-than và Đa-vít rất cao đẹp. Họ yêu nhau rất mực chân thành, vô tư. Họ muốn yêu hơn là được yêu, họ muốn làm một người bạn hơn là muốn có một người bạn. Tình bạn của họ đáng làm mẫu mực tình bạn của chúng với nhau, nhất là chúng ta với Chúa Giê-xu.

I. GIÔ-NA-THAN YÊU ĐA-VÍT (I Sa-mu-ên 18:1-5)

Sau khi Đa-vít hạ được tên khổng lồ Gô-li-át, Sau-lơ đem chàng vào sống trong cung điện nhà vua tại Ghi-bê-a. Nơi đây Giô-na-than và Đa-vít có dịp gặp nhau. Hai người trở thành đôi bạn chí thân và Giô-na-than yêu Đa-vít như chính mình. Giô-na-than là người đầy đức tin và lòng can đảm, Đa-vít cũng vậy, mặc dầu một bên là hoàng tử còn một bên là mục đồng. Hai tâm hồn gặp nhau và kết tình bằng hữu. Không thể nào yêu mà không cho nên Giô-na-than đã cởi áo mình đang mặc với những áo khác mà cho Đa-vít, luôn cả gươm, cung và đai. Giô-na-than không đối với Đa-vít như cách hoàng tử đối với mục đồng, nhưng xem Đa-vít ngang hàng với mình là hoàng tử. Tình bạn của Giô-na-than thật là hiếm có, hy sinh vì bạn, làm vinh hiển cho bạn. Tình bạn của Chúa Giê-xu còn hơn thế nữa, Ngài yêu chúng ta đến nỗi phó mạng sống Ngài vì chúng ta, ban cho chúng ta mọi sự như áo công bình, đai năng lực, gươm đắc thắng.

II. GIÔ-NA-THAN BÊNH VỰC ĐA-VÍT (I Sa-mu-ên 19:1-7)

Giô-na-than không có thái độ như cha mình là ích kỷ, ganh tị. Ích kỷ và ganh tị làm mù lý trí của Sau-lơ, ông chỉ còn thấy ngôi vua và muốn làm bất cứ cách nào để bảo vệ ngôi báu của

mình. Nhưng tình yêu chân thật làm cho Giô-na-than rất sáng suốt, nhận định phải trái một cách hợp lý, hợp tình. Dầu ông là con, cũng không hùa theo ý kiến của cha mình, nhưng chỉ đứng trên bình diện khách quan, theo công tâm mà xét, nên ông cực lực bênh vực sự vô tội của bạn mình. Giô-na-than yêu bạn, yêu cha, nhưng không thiên vị bên nào. Dầu Sau-lơ muốn giết Đa-vít, nhưng nghe Giô-na-than phân giải rõ ràng, ông phải nói: *“Ta chỉ Đức Giê-hô-va hằng sống mà thề, Đa-vít sẽ chẳng chết!”* (câu 6). Giô-na-than không những can đảm tại chiến trường mà cũng can đảm trước công lý, dám nói thật, nói thẳng để cứu bạn mình khỏi chết, để cứu cha mình khỏi phạm tội ác và chính mình khỏi hậu quả tai hại.

Phước cho ai có bạn như Giô-na-than, dám bênh vực người vắng mặt, người bị hiểu lầm. Phước cho chúng ta có Chúa Giê-xu luôn cầu thay và bênh vực chúng ta. Khi Ma-ri bị môn đồ công kích vì bà đã xúc cho Chúa hết một chai dầu cam tòng hương thật, thì bà yên lặng, nhưng Chúa lên tiếng bênh vực bà. Ngài trách môn đồ và khen bà đã làm một việc tốt mà hễ nơi nào Tin Lành được giảng ra, người ta sẽ thuật lại việc của bà (Ma-thi-ơ 26:6-13).

III. GIÔ-NA-THAN VÀ ĐA-VÍT TÁI KẾT ƯỚC VỚI NHAU (I Sa-mu-ên 20:1-43)

Khi Sau-lơ đuổi theo Đa-vít đến Na-giôt, thì Đa-vít bỏ Na-giôt trở lại Ghi-bê-a để gặp Giô-na-than. Đa-vít không muốn bỏ vợ, bỏ bạn, bỏ vua mà đi đâu, nhưng muốn trở lại sống giữa mọi người để tiếp tục phục vụ đồng bào, xứ sở. Tuy nhiên, làm sao ở được với Sau-lơ, vì ông đã thề hứa rồi lại nuốt lời. Dầu Sau-lơ như vậy, Đa-vít còn hy vọng nơi Giô-na-than.

Gặp Giô-na-than, Đa-vít hỏi dồn dập: *“Tôi đã làm chi? Tội ác tôi là gì? Tôi đã phạm tội chi cùng cha anh mà người toan hại mạng sống tôi?”* (câu 1). Đa-vít đã ở bên cạnh Sau-lơ và Giô-na-than, lời nói và việc làm của Đa-vít, Giô-na-than đều rõ hết. Vậy, Giô-na-than có trách nhiệm cho Đa-vít biết tại sao. Giô-na-than

đáp: “*Chẳng phải thế! Anh không chết đâu. Cha tôi chẳng làm một sự gì, bất luận lớn hay nhỏ mà chẳng nói trước với tôi. Vậy, nhân sao cha tôi giấu sự này với tôi*” (câu 2). Giô-na-than tin cậy lời hứa của cha mình (I Sa-mu-ên 19:6). Trong tình phụ tử, Giô-na-than không muốn nghi ngờ sự thành thật của cha mình. Chàng bênh vực bạn mình, cũng bênh vực cha mình. Đa-vít quả quyết rằng sợ dĩ cha anh không nói cho anh biết ý định của người vì sợ anh buồn, bởi vì anh yêu tôi. “*Song tôi chỉ Đức Giê-hô-va hằng sống và mạng sống của anh mà thề rằng, chỉ còn một bước cách tôi và sự chết mà thôi*” (câu 3). Sinh mạng của Đa-vít như chỉ mảnh treo chuông, có thể mất đi bất cứ lúc nào. Đến đây, Giô-na-than có vẻ nhường bước, vì nghĩ rằng Đa-vít không phải là người nói dối, hơn nữa đã nhân Danh Chúa mà thề, nên chàng đáp: “*Hễ anh muốn tôi làm điều gì, thì tôi sẽ làm cho anh*” (câu 4). Thấy bạn lâm nguy và nguy hiểm đó do cha mình gây ra, chính mình cũng phải có trách nhiệm. Giô-na-than muốn làm bất cứ điều gì miễn có thể giúp được bạn mình. Trong khi hoạn nạn mới biết ai là bạn thật.

Đa-vít tiếp: “*Mai là ngày mừng một...*” (I Sa-mu-ên 20:5). Vào mỗi đầu tháng, cũng là ngày trăng mới, liên tiếp ba ngày, có dâng tế lễ và tiệc tùng (Dân Số Ký 10:10; 28:11-15). Đa-vít là phò mã mà cũng là một sĩ quan, nên không được phép vắng mặt trong một dịp như vậy. Đa-vít bèn nhờ Giô-na-than xin phép và giải thích sự vắng mặt của chàng cho Sau-ơ. Đồng thời, nhờ điều này sẽ thấy được thái độ của Sau-ơ đối với Đa-vít thế nào, để chàng quyết định dứt khoát có nên trở lại với Sau-ơ hay không.

Đa-vít có ý trách Giô-na-than, tại sao đã kết ước với chàng lại còn dẫn chàng đến với Sau-ơ (I Sa-mu-ên 19:7). Để chứng minh sự trung thành của mình, Giô-na-than đề nghị với Đa-vít cả hai cùng ra đồng để trao đổi ý kiến. Tại đó, Giô-na-than hứa sẽ cho Đa-vít biết kết quả sau ba ngày Đa-vít vắng mặt tại bàn ăn và chắc chắn sẽ không bao giờ phản bội Đa-vít. Giô-na-than còn xác nhận giao ước hai bên đã lập (I Sa-mu-ên 18:3), yêu cầu Đa-vít lấy sự nhân từ và thương xót của Chúa mà đối với dòng dõi của chàng.

Vậy, hai người lại kết ước và nhân Danh Chúa mà thề. Nhờ đó, về sau Đa-vít đã làm ơn cho Mê-phi-bô-sét là con của Giô-na-than (II Sa-mu-ên 9:7; 21:7).

Ba ngày tiệc tùng trong cung vua Sau-lơ diễn ra như vậy: Ngày thứ nhất, Sau-lơ thấy chỗ dành cho Đa-vít bị bỏ trống, ông nghĩ rằng đã có điều gì rủi ro cho hắn rồi. Ngày thứ hai, Sau-lơ lại thấy chỗ của Đa-vít bỏ trống nữa, nên hỏi Giô-na-than: *“Có sao con trai của Y-sai không đến dự ăn bữa hôm qua và ngày nay?”* (câu 27). Giô-na-than giải thích lý do.

Bấy giờ, Sau-lơ giận dữ như sư tử mất mồi, trách mắng Giô-na-than thậm tệ, rằng chàng là con trai gian tà và bội nghịch, đã tự làm nhục và làm nhục cha mẹ đã sinh ra chàng vì đã kết bạn với Đa-vít. Hễ Đa-vít còn sống thì nước nhà của chàng không được vững bền. Ông liền chỉ thị cho Giô-na-than phải tìm Đa-vít vì hắn phải chết. Giô-na-than hỏi cha về tội gì mà Đa-vít phải chết. Sau-lơ càng giận hơn, nên ông cầm giáo phóng Giô-na-than, Giô-na-than rất buồn về thái độ của cha mình đối với Đa-vít, nên đứng dậy ra đi. Ngày thứ ba, Giô-na-than đi tìm Đa-vít và báo cho chàng hay hung tin đó. Hai người ôm nhau khóc và Đa-vít khóc nhiều hơn, vì ông mất hết mọi sự, phải ra đi trốn tránh rày đây mai đó. Thật ra chàng không mất hết đâu, còn Chúa là chàng còn mọi sự. Sau-lơ mới là người bị mất hết. Vì ganh tị, ông mất bạn bè, nhất là mất Đa-vít và cuối cùng là mất Chúa.

Đa-vít và Giô-na-than chúc phước cho nhau và từ giã nhau. Họ chỉ gặp lại lần chót trong khoảnh khắc (I Sa-mu-ên 23:16). Khi Giô-na-than tử trận, trong bài diếu văn Đa-vít đọc trước linh cữu của bạn mình có câu: *“Hỡi Giô-na-than, anh tôi! Lòng tôi quặn thắt vì anh. Anh làm cho tôi khoái dạ, nghĩa bầu bạn của anh lấy làm quý hơn tình thương người nữ”* (II Sa-mu-ên 1:26).

Trong tình bạn, nếu chúng ta không làm được như Đa-vít, hãy làm như Giô-na-than mà đừng làm như Sau-lơ. Chúa Giê-xu là Bạn ta, nếu phản bội nhau, chúng ta sẽ phản bội Ngài. Chúng ta đáng phải kêu la: *“Chúa ôi! Xin cứu chúng con khỏi sự ganh tị,*

và ích kỷ mà ban cho con tình yêu như Giô-na-than với Đa-vít, nhất là yêu Ngài”.

CÂU HỎI ÔN BÀI

1. Điều gì chứng tỏ Giô-na-than yêu Đa-vít như chính mình?
2. Sau-ơ đã nói gì khi nghe lời biện hộ của Giô-na-than?
3. Tại sao Giô-na-than không tin rằng cha mình có ý định giết Đa-vít?
4. Khi biết rõ ý định của cha mình, Giô-na-than làm gì?
5. Giô-na-than và Đa-vít tái kết ước thế nào?

Bài 35:

TÌNH BẠN GIỮA ĐA-VÍT VÀ GIÔ-NA-THAN

Kinh Thánh: I Sa-mu-ên 18:1-5; 19:1-7; I Sa-mu-ên 20:1-43 **Câu gốc:** Châm.18:24^b

“Nhưng có một bạn triu mến hơn anh em ruột”

- 1. Ai đã nói: “Bằng hữu thương mến nhau luôn luôn và anh em sinh ra để giúp đỡ trong lúc hoạn nạn”**
 - a. Đa-vít.
 - b. Giô-na-than.
 - c. Sa-lô-môn.
 - d. A-cha.
- 2. Mối liên hệ “bạn hữu” giữa Cơ Đốc Nhân và Chúa Giê-xu:**
 - a. Tương đồng như nhau với liên hệ giữa Đa-vít và Giô-na-than.
 - b. Cao quý hơn mối liên hệ giữa Đa-vít & Giô-na-than khi Chúa phó sự sống Ngài vì chúng ta.
 - c. Không có liên hệ này, vì Chúa là Đấng Tạo Hóa và con người là tạo vật.
 - d. Câu a, b, c sai.
- 3. Giô-na-than thương yêu Đa-vít như chính mình, vì:**
 - a. Đa-vít vừa lập đại công diệt Gô-li-át.
 - b. Đa-vít làm triều đại Sau-lơ vững vàng đến ngày Giô-na-than kế vị.
 - c. Cả hai cùng tâm tình, cùng niềm tin nơi Chúa và lòng cam đảm.
 - d. Câu a và b đúng.
- 4. Theo bài học, điều gì đã làm mù lý trí của Sau-lơ khiến ông chỉ còn thấy ngôi vua và muốn làm bất cứ cách nào để bảo vệ ngôi báu của mình?**
 - a. Ghen ghét và dối trá.
 - b. Ích kỷ và ganh tị.
 - c. Tham vọng và danh tiếng.
 - d. Tất cả các điều trên đúng.
- 5. Với tình thương chân thật, Giô-na-than đã:**
 - a. Sáng suốt nhận định đúng sai, không hùa theo điều sai trật của cha mình.
 - b. Công tâm và quyết tâm bênh vực lẽ phải (sự vô tội của Đa-vít)
 - c. Can đảm trước công lý, dám nói thật, nói thẳng.
 - d. Tất cả điều trên đúng.
- 6. Bài học nhắc đến gương Chúa Giê-xu đã bênh vực cho ai khi bị công kích vì bà đã xúc cho Chúa hết một chai dầu cam tòng hương thật?**
 - a. Ma-ri.
 - b. Ma-thê.
 - c. Ma-ri-ma-đơ-len.
 - d. Ma-thia.
- 7. Là bạn thật, Giô-na-than đã thể hiện như thế nào trước Đa-vít?**
 - a. Sẵn lòng làm bất kỳ điều gì miễn là giúp Đa-vít, sau khi nhận ra sự thật.
 - b. Vừa bênh cha, vừa bênh Đa-vít để dòng dõi mình được phước.
 - c. Hứa sẽ làm cầu nối giải hòa giữa cha mình và Đa-vít.
 - d. Bảo vệ Đa-vít dù vua cha chưa cho biết Đa-vít kế vị chứ không phải là ông.
- 8. Khi Giô-na-than quyết tâm bênh vực Đa-vít thì bị vua cha:**
 - a. Nổi giận và trách mắng ông là con gian tà và bội nghịch, làm hổ nhục cha mẹ
 - b. Ra lệnh phải tìm giết bằng được cả gia đình Đa-vít.
 - c. Phóng cây giáo đặng đâm Giô-na-than.
 - d. Câu a và c đúng.
- 9. Trước quyết tâm tìm giết Đa-vít của Sau-lơ, Giô-na-than:**
 - a. Rất buồn và căm giận về quyết tâm của vua cha.
 - b. Đi và báo ngay cho Đa-vít biết như giao ước đã lập trước đó.
 - c. Tìm cách thay đổi cách nhìn của cha mình với nhà Đa-vít.
 - d. Không làm gì ngoài việc cầu xin Giê-hô-va Đức Chúa Trời bảo vệ nhà Đa-vít.
- 10. Về sau, khi đã lên ngôi vua, Đa-vít đã đối đãi nhân từ cùng Mê-phi-bô-sét là con trai Giô-na-than, vì Đa-vít:**
 - a. Nhớ ơn nhà Sau-lơ và tỏ mình là người có Thần Đức Giê-hô-va ở cùng.
 - b. Kính sợ Chúa và không muốn để lại tai tiếng là vị vua ác.
 - c. Nhớ và thực hiện giao ước với Giô-na-than (I Sa-mu-ên 20:14-15).
 - d. Vốn là người nhân từ không bao giờ xử tệ với ai.

Bài 35: TÌNH BẠN GIỮA ĐA-VÍT VÀ GIÔ-NA-THAN

Kinh Thánh: I Sa-mu-ên 18:1-5; 19:1-7; I Sa-mu-ên 20:1-43 ~~38~~ **Câu gốc:** Châm.18:24^b
“Nhưng có một bạn triu mến hơn anh em ruột”

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. Sa-lô-môn con trai của Đa-vít quan niệm thế nào về tình bằng hữu? Đó là kinh nghiệm của Sa-lô-môn hay bởi sự tác động của cha mình?

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. Tình yêu thương của Giô-na-than đối với Đa-vít được thể hiện như thế nào? Bạn suy nghĩ gì nếu người ta nói Giô-na-than “Bỏ cha bênh bạn”? Xin giải thích?

.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. Theo bạn, điều gì là minh chứng tuyệt vời nhất giữa tình bạn của Giô-na-than và Đa-vít? Qua Sau-lơ, chúng ta thấy điều gì về việc “Biến bạn thành thù”? Bạn liên tưởng thế nào về tình yêu của Chúa Giê-xu đối với chúng ta khi Ngài gọi chúng ta là “bạn hữu Ngài” (Giăng 15:15)

.....
.....
.....
.....
.....
.....